

ТАК ЗАПОВІДАВ ЛЕНІН

Позавчора відбувся пленум обласної ради Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна. Він розглянув питання «Про

роботу Новомиргородської районної ради Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна, піонерських дружин Підвищанської десятирічки Новоархангельського району та Кіровоградської восьмирічної школи Бобринського району по гідній зустрічі XXVI з'їзду КПРС».

У його роботі взяли участь секретарі-завідуючі відділами учнівської

молоді міських і районних комітетів комсомолу, директори міських і районних будинків піонерів.

З доповідями-звітами про зроблене виступили секретар-завідуюча відділом учнівської молоді Новомиргородського райкому комсомолу Людмила Нех, старша піонервожата середньої школи села Підвищанського Новоархангельського району Валентина

Піддубна і старша піонервожата Кіровоградської восьмирічної школи Бобринського району Лариса Поповиченко.

Більшість учнів, відзначалося на пленумі, добре вчаться, люблять і вміють трудитися, ростуть справжніми патріотами Батьківщини. Вони лідери правильно розуміють міжнародну обстановку, внутрішню й зовнішню політику КПРС, примножують трудові традиції радянського народу, зміцнюють

дружбу між дітьми всіх країн.

У роботі пленуму взяли участь і виступили на ньому секретар обкому ЛКСМУ Л. Дротянко, секретар-завідуюча відділом учнівської молоді Олександрійського міського комсомолу Н. Шевчук, секретар — завідувача відділом шкільної і студентської молоді Кіровоградського міського комсомолу Н. Гарба, секретар — завідувача відділом учнівської молоді Кіровоградського райкому

ЛКСМУ Л. Єльчанінова, секретар-завідуюча відділом учнівської молоді Світловодського міського комсомолу О. Брюм, директор обласного Палацу піонерів та школярів Л. В. Листопада, виконуюча обов'язки завідувача відділом шкільної і студентської молоді обласної молодіжної газети «Молодий комуніст» Т. Кудря.

В обговореному питанні пленум прийняв відповідні постанови.

(Матеріали пленуму читайте на 2-й стор.).

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 19 лютого 1981 року

№ 22 (2906).

Ціна 2 коп.

ЗАВДАННЯ ВИЗНАЧЕНО

Цього року має стати до ладу ще один корпус заводу тракторних гідроагрегатів. Ного споруджують буді-

вельники тресту «Кіровоградмашзавбуд».

З перших днів року на будові взято високі темпи. Один з кращих бригадирів тресту, делегат XXVI з'їзду Компартії України А. М. Бабич звернувся до всіх працюючих на спорудженні важливого об'єкта із закли-

ком докласти всіх зусиль для успішного виконання поставленого завдання: довести, згідно з планом, 30 червня, здати під монтаж обладнання близько десяти тисяч квадратних метрів виробничих площ.

На будівельному майданчику проведено спільне за-

сідання партійних комітетів заводу-замовника, тресту і комбінату «Кіровоградмашзавбуд».

Заходи, розроблені на засіданні, дають позитивні результати. План будівельно-монтажних робіт у січні виконано на 189 процентів.

МОЛОДЕ ОБЛИЧЧЯ П'ЯТИРІЧКИ

ЗНАЙОМТЕСЬ:

ЛІДІЯ ШЛІПОВА.

СТАЛА КОМУНІСТКОЮ

Коли в Києві почав свою роботу XXVI з'їзд Компартії України, в колективі Світловодської міської друкарні політінформаційну п'ятихвилинку проводила комсомолка Лідія Шліпова. Хвилювалася дівчина, розповідаючи про перші години роботи з'їзду комуністів республіки, про звернення комсомольсько-молодіжних колективів міста на передз'їздовській вахті. Хвилювалася, адже завтра комуністи колективу розглядатимуть її заяву про вступ до лав КПРС.

У друкарню Лідія прийшла два роки тому, після закінчення (на «відмінно») Львівського поліграфічного училища. З її приходом значно зріс обсяг палітурних робіт — спеціальності палітурниці набула дівчина в училищі. У вільну хвилину придивалася до роботи друкарів — невдовзі успішно освоїла й цей фах. Любить свою роботу, підвищує професійну майстерність. Їй присвоїли звання ударниці комуністичної праці.

Л. Шліпова продовжує навчатися. Нині вона — студентка IV курсу Львівського поліграфічного технікуму. Лідія — заступник секретаря комсомольської організації, начальниці штабу «Комсомольського прожектора».

Партійна організація Світловодської міської друкарні одностайно прийняла Шліпову до своїх лав.

Д. ВОЛОЩУК.

Завершується місячник найвищої продуктивності праці шахтарів

ЧАС РЕКОРДІВ

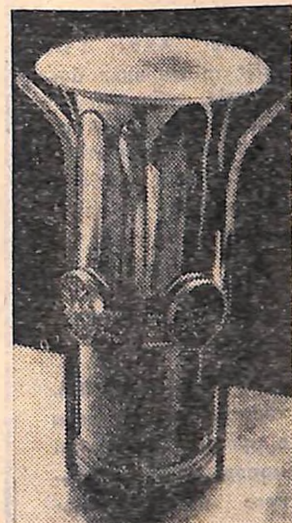
Дванадцять комсомольсько-молодіжних колективів нашої шахти беруть активну участь у місячнику найвищої продуктивності праці. Три комсомольсько-молодіжні зміни трудяться безпосередньо в лаві. Напружене змагання розгорілося в ході місячника між колективами гірничих робітників очисного вибою видобувної ділянки № 1, що їх очолюють гірничі майстри Валентин Нюренберг та Василь Шестопаля. Ще зовсім недавно попередню змагання йшла комсомольсько-молодіжна зміна Василя Шестопаля. Та останнім часом хлопці

зміни Валентина Нюренберга різко підвищили темпи робіт і захопили лідерство. Як ми вже повідомляли, обидва колективи в ході місячника взяли підвищені соціалістичні зобов'язання — видати «нагора» по 1000 надпланових тонн вугілля. Цей рубіж давно подолано. Нині на рахунок зміни В. Нюренберга — 1642 надпланові тони, а у її суперниці по змаганню — 1426. Цифри ці й далі зростають. Запорукою тому — ударна робота молодих шахтарів. Комсомольсько-молодіжна зміна прохідників гірничих виробів нашої шах-

ти, яку очолює знатний шахтар В. А. Прохоренко, теж трудиться зі значним випередженням графіка. Хлопці зобов'язалися до дня відкриття XXVI з'їзду КПРС пройти понад план 26 погонних метрів гірничих виробів і успішно справляються з цим завданням.

Досягнуто — не мена. Саме з таким настроєм працюють молоді гірники в останні дні передз'їздової вахти. Нарощуючи день у день темпи видобутих робіт, усі свої трудові здобутки вони присвячують з'їздові. Рекорд — не самоціль. Дати країні більше вугілля — наша мета.

В. ГРИГОРАШ, секретар комітету комсомолу шахти «Світлопільська» виробничого об'єднання «Олександріввугілля»

Ритм підземних скороходів

«Кожного ударного тижня — ешелон надпланового палива!» — девіз передз'їздовської вахти колективу гірників шахти «Верболюзівська» виробничого об'єднання «Олександріввугілля». Сьогодні він відправив для переробки на брикетну фабри-

ку, сьомий ешелон з паливом, видобутим додатково до завдання з початку нинішнього року.

В авангарді змагання йде бригада робітників очисного вибою, очолювана комуністом В. Г. Ващенком. Цей колектив щодня видає на-гора по 1150 тонн бурого вугілля — значно більше норми. Відмінний заділ для ритмічної роботи видобувного конейсера забезпечують прохідники: з випередженням графіка підземні скороходи нарізують нову високопродуктивну лаву.

(РАТАУ).

ІЗ ЗВІТУ

«НА КОМУНІСТІВ РІВНЯЄМО КРОК»

під таким девізом у день відкриття XXVI з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу юні лєнінці країни проведуть Всесоюзний піонерський збір.

Цікаво він пройде у піонерів Новоміргородського району, адже конкретних, корисних справ на рахунок кожного учня чимало. Веліч розкажуть про зроблене ними, поставлять перед собою нові, ще складніші, ще більш захоплюючі завдання.

Піонер — завжди перший. В усьому: в навчанні, в громадській роботі. Це добре розуміють юні лєнінці Каїтанівської середньої школи, десятирічної міста Новоміргорода, Тинцівської восьмирічної школи. Тому більшість учнів тут навчається із «доброї і свідомої». Популярний гурток «Учись, учисься», «Бібліотека в країну знань», постійно діють групи консультантів піонерської «швидкої допомоги».

Кожна школа підтримує тісні дружні зв'язки з колективними комсомольськими організаціями. Так, важливі зв'язки з колективом «Жовтень» завжди бажані гості у тинцівській школі. Часто можна

побачити в Каїтанівській десятирічці робітницю цукрокомбінату Любов Сіриченко; вона перує шкільним клубом Інтернаціональної дружби.

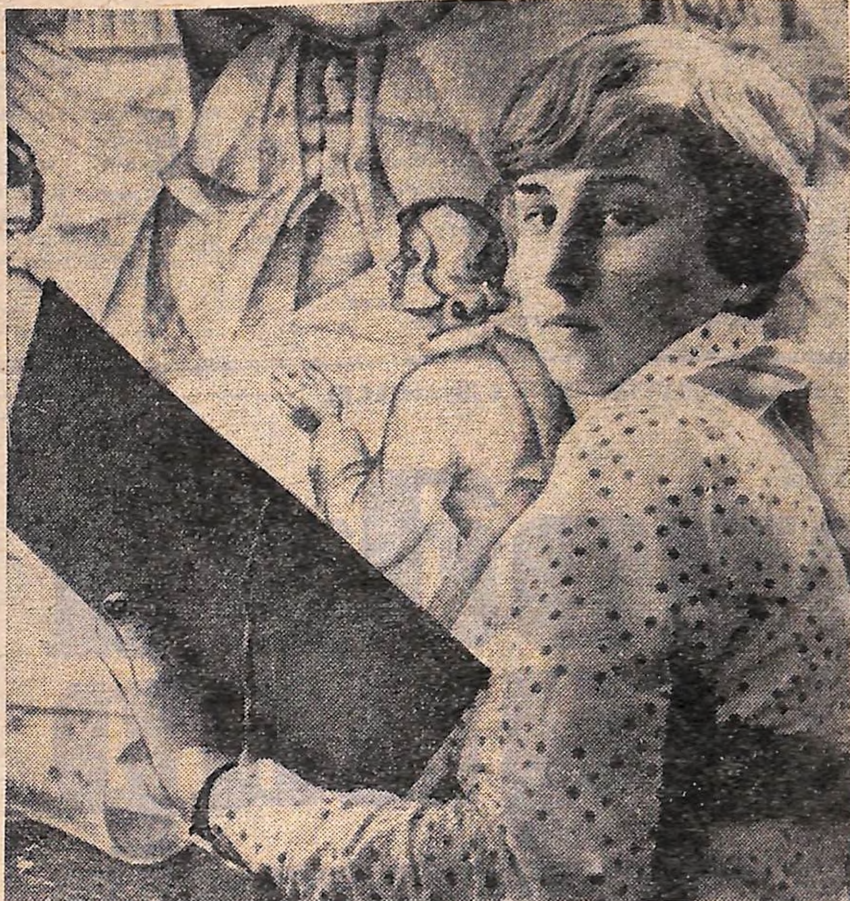
Впевнено крокують учні нашого району маршрутом «Мир і солідарність». 102,5 тонн металолому, 24 тонни макулатури — такий результат активної участі новоміргородських піонерів у всесоюзних операціях «БАМУ» — піонерські мости, «Мільйон Батьківщини».

По-перше, з 26 шкіл району лише в 12 є піонерські кімнати. По-друге, в нашому районі немає жодного стаціонарного піонерського табору. Це негативно впливає на організацію відпочинку піонерів, на навчання піонерського й комсомольського активу. Йони що жоден із наших шефів-колгоспів не може нам у цьому допомогти.

Л. НЕХ,

голова районної ради
Всесоюзної піонерської організації Ново-
міргородського району.

К Р О К У Й,

Учасниця пленуму старша піонервожата Мар'янівської восьмирічної школи Новоархангельського району Любов БОЯТОВА.

Фото В. ГРИБА.

Хвилююча

правда війни

Днями відбулася Всесоюзна прем'єра фільму «Особливо важливе завдання».

Фільм «Особливо важливе завдання» ще раз перегорює у моїй пам'яті обпуглену сторінку снігопадів Великої Вітчизняної війни. До речі, тоді мені довелося побувати на одному з таких заводів, про які йдеться в цій кінострічці. На власні очі я бачив, як підлітки жінки і старіки вершили справжній трудовий подвиг.

Я читав на штурмовику, створеному руками наших славних радянських трудянок. Це справді потужний танк. Фашисти боялися його, як чорної смерті.

Важкий, героїчний подвиг у глибокому тилу. Цілодобово там кувалася світла Перемога. Цей фільм — хвилююча правда Великої Вітчизняної війни. Бажаю, щоб його подивилися всі без винятку — від піонера до пенсіонера.

В. ВЕРХОЛАНЦЕВ,
колишній льотчик, Герой Радянського Союзу.

ПІОНЕРСЬКИЙ ЗАГІН!

ІЗ ЗВІТУ

Горизонти наших мрій

«Мій батько — тракторист колгоспу імені Куйбішева. Він — переможець соціалістичного змагання, ударник комуністичної праці. Я прагну бути в усьому схожим на нього». Це — уривок із твору «Професії моєї батьків» семикласника Олександра Кононова.

І не тільки Сашко, а й багато його ровесників мріють у усьому хорошему наслідувати своїх рідних та близьких. Підтвердження цього — шкільний загін юних тваричників, що його очолює секретар комсомольської організації школи Наталка Кривенко. Загонці працюють під девізом «Молочнотоварній фермі — учнівську турботу і допомогу». Регулярно, точно у визначені дні у трудівників ферми позаявляються юні тямучі помічники. Вміють вони і роздавати корми, і доглядати за худобою, і доїти корів.

«Підростає наша зміна», — з гордістю кажуть про дітвору тваричники.

Л. ПОПОГИЧЕНКО,
старша піонервожата Кіровоградської восьмирічної школи Бобринецького району.

ІЗ ЗВІТУ

Руку на дружбу!

Далеко за межами нашого району відомий шкільний клуб інтернаціональної дружби «Глобус» Підвисоцької десятирічки. Знають його в усіх союзних республіках нашої Батьківщини і за рубежом.

До XXVI з'їзду партії КІД улаштував виставку найцінніших і найцікавіших матеріалів, присланих друзями по листуванню. А ще кідівці провели відкрите засідання «Глобуса» «Два світи — два дитинства», «Вечір дружби народів», на якому були присутні болгарські друзі, та збори загонів «Дружбою здружені». Заохлюючим був вечір, присвячений Дню юного героя-антифашиста.

Велика робота по військово-патрістичному вихованню проводиться в піонерській дружині імені Павла Гришка. Створено два загони червоних слідопитів.

Нині ведеться листування зі 195 ветеранами війни, учасниками боїв за визволення нашого рідного села.

В. ПІДДУБНА,

старша піонервожата Підвисоцької десятирічки Новоархангельського району.

СПРАВИ ПІОНЕРСЬКІ

У кожний дім

Так називається операція по розповсюдженню літератури, присвяченої 110-й річниці з дня народження вождя світового пролетаріату. Її організували піонери міста Олександрії. Всього хлопчики і дівчатка розповсюдили книг та брошур про Ілліча на суму понад дві тисячі карбованців.

Операція триває.

Н. ШЕВЧУК,
секретар — завідувача відділом учнівської

молоді Олександрійського міськомкому ЛКСМУ.

ВДЯЧНІСТЬ

Клумба дружби

Міський піонерський штаб «Факел» недавно оголосив дворіччю «Піонери — рідному місту». Юні світловодці підтримали ініціативу Срібнянської середньої школи Чернігівської області — виростити нев'янучий букет — клумбу дружби — на кожному

шкільному подвір'ї. А до відкриття XXVI з'їзду партії в теплицях багатьох шкіл забувають пишним цвітом полум'яні гвоздики. Піонери вирішили: в день відкриття партійного форуму вони вручать їх ветеранам партії та комсомолу, почесним піонерам дружин, прикрасять квітами класні кімнати і коридори.

О. БРЮМ,
секретар — завідувача відділом учнівської молоді Світловодського міськомкому комсомолу.

ЗМІНА закінчилася. Опів на четверту місці в клубі Кіровоградської панчішної фабрики були всі зайняті. Комсомольці зібралися для проведення громадсько-політичної атестації. 50 дівчат першої зміни всіх цехів підприємства звітують сьогодні про виконання своїх особистих комплексних планів, узятих соціалістичних зобов'язань. Ате-стаційну комісію очолює заступник секретаря партійної організації фабрики В. О. Бугайов. До складу комісії входять також секретар комітету комсо-

густувати з кожного відповідь.

Однак сама атмосфера проведення важливого заходу настроює дівчат на ділову, серйозну розмову, бо коли ж ще поговорити про свої недоліки, упущення в роботі, про свої проблеми (які при спільному бажанні можна легко вирішити) — коли ж, як не сьогодні? Суворі спитати на атестації у прогубльників, порушників трудової дисципліни. Ціти особисто зробив для того, аби твій колектив став кращим, згуртованим? Відповідай — Іде громад-

Паведемо ще один факт. Добре склали атестацію ударники комуністичної праці Катерина Паршина, Людмила Югаєнко, Георгій Осауленко, Любова Карп'юк, ударники десятиріччя Катерина Наталя Пудова та Ніна Граматович, депутат міської Ради народних депутатів Тамара Мамаліца. Добре склали. Отже, є на підприємстві ударники, є ініціатори, є кому мобілізувати молоді на славі дїла. Пасивність, певно, стоїть на перешкоді.

ЗРОБИМО загальний висновок. Громад-

Порадами

молу Тетяна Ревенко, заступник секретаря Галина Павленко, швачка Ніна Граматович, начальник цеху Л. П. П'ятенко.

Встають по черзі комсомольці, звітують.

Людмила Мартінова: — Зобов'язувалася щоденні норми виконувати на 115 процентів, а виконую на сто двадцять. Усі пункти особистого комплексного плану виконала.

сько-політична атестація учасників Ленінського заліку.

СЬОГОДНІ дівчата прагнуть говорити відверто. Шура Лоточницька починає одну з тих внутрішніх проблем, які часто виникають на підприємстві:

— Організували у нас на фабриці гурток по вивченню технологічного устаткування. Та чому-то до навчання залучають не на-

не скористалися

Пропозиція: атестувати. — Я працюю контролером ВТК, — підводить ся з місця Галина Семірук. — Як веду боротьбу за підвищення якості? В деяких панчохах виявляю дірки, брак ґвездильного цеху; погано зашиті гумки. Мос ж завдання — бракувати. Дівчата описали роблять висновки і стараються працювати краще. Цим я підвищую якість роботи товарників, якіть продукції всього підприємства.

Пропозиція: атестувати. Так звітують і треті, четверта комсомолка. Всі говорять лише про виробничі показники, про інші ж пункти комплексного плану майже не згадують. А треба було б. Тому й доводиться комісії «вита-

вачків, які ще й голки не зміють у машини заправити, а досвідчених. Користь від такого навчання невелика. Мета ж його, мені здається, інша — навчити молодих працювати кваліфіковано.

Мала б бути кращою організація проведення атестації. Така деталь: кільком атестованим дозволили покинути приміщення клубу (вони поспішали на заняття у вечірню школу), а після цього вже кожен, хто прозвітував, спокійно залишав товаришів. На кінець атестації в залі залишилось кілька комсомольців, атестаційній комісії слід було б підбити підсумки, сказати заключне слово, з позитивного сьогоднішнього дня глянути в завтра. Цього не сталося.

ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАЛІК

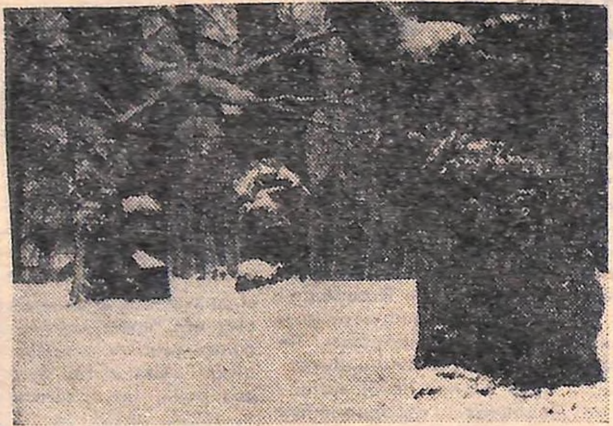

У комсомольських організаціях завершується громадсько-політична атестація

сько-політична атестація учасників Ленінського заліку комсомольців Кіровоградської панчішної фабрики пройшла на високому організаційному рівні. Іскри, що спалахнула несподівано в ході атестації, самі ж комсомольці не дали розгорітися. Завдали звична байдужість, формалізм.

І ще. Ленінський райком комсомолу міста Кіровограда вів активну підготовку до атестації, навчав, консультував, давав цінні поради. На жаль, комітет комсомолу панчішної фабрики цими порадами не скористався. Чому? Відповідь — за райкомом комсомолу.

В. АФАНАСІЄНКО.

ПРИРОДА І ТИ

ЗЕЛЕНІ БОГАТИРІ

Важко оцінити значення дуба. В глибоку давнину діброви захищали слов'янські племена від негоди, давали паливо, служили навіть фортецями в боротьбі з ворогом. Борощина з жолудів для виліплення хліба почали використовувати значно раніше, ніж із злаків. І не випадково слов'яни присвятили дубу богів блискавки і грому Перуна. Пізніше дуб стали використовувати для будівельних цілей. З могутніх дубів запорізькі козаци пиляли дошки, які йшли на спорудження в'юнків невольничових човнів з поетичною назвою «чайка». Перекази гласять, що їх дубові борти не завжди пробивали навіть гарматні ядра. На «чайках» запорізькі не тільки плавали по Дніпру, але й пересікали Чорне море.

На земній кулі налічується близько 600 видів дубів. Найпоширенішим з них у нашій країні є дуб звичайний, що відзначається могутністю, красою і довголіттям. Дуб став символом твердості, стійкості, мужності. Скільки прекрасних пісень, легенд і переказів присвячено дубу!

Науково-технічний про-

грес іще більше посилює увагу до зелених багатирів, і їх узяті під охорону держави.

Про запорізький дуб я чув і читав багато. Опинившись у місті Запоріжжі, я греблюю Дніпрогесу проїхав у колишнє селище Верхню Хортицю, яке тепер увійшло до складу Ленінського району міста. Вийшовши з автобуса, побачив понахили «до дуба». Скориставшись ним, через кілька хвилин підійшов до ованого легендами зеленого запорізького багатиря. Кора його стовбура і гілки дуже схожа на бойову кольчугу. Могутній гіллястий стовбур вінчас величезне зелене шатро листя. Поруч гранітна брила з написом: «Запорізький дуб. Унікальна пам'ятка давніх дубових лісів Придніпро-в'я. Висота дуба — 36 метрів. Діаметр крони — 43 метри. Довжина окружності стовбура — 6 метрів 32 сантиметри. Вік дерева — 600—700 років». Стародавня половецька мам'яна баба, встановлена поблизу дуба, посилює враження про тривалість його життя. Тут же й колодязь... Кажуть, тут часто відпочивали запорізькі козаци, гнали чисту холодну воду з

колодязя. За переказами, біля цього дуба запорізькі на чолі з кошовим отаманом Іваном Сіркою писали відповідь турецькому султанові і тряслася земля від загального реготу. Мимоволі згадується знаменита репінська картина...

1648 року по дорозі на Жовті Води тут зупиняв своє військо Богдан Хмельницький, закликав козаків бути в бою такими ж міцними й стійкими, як цей дуб.

Немає небезпек пережив запорізький велетень. Махновці намагалися спалити унікальне дерево, одну з пам'яток Запоріжжя, на паливо для бронепоезда, а німецько-фашистські окупанти мали намір викопати його і посадити біля імперської канцелярії в Берліні як символ непо-рушності рейху. Але дуб,

як і раніше, міцно тримається корінням рідної землі, росте і плодоносить, уособлюючи могутність першої у світі Країни Рад.

По обхваті (довжина окружності стовбура) легко обчислити діаметр дерева. Він трохи перевищує два метри. Ріс гігантський дуб і на самому острові Хортиці, на місці якого встановлено стовп з чавунною меморіальною дошкою.

У СІ, ХТО відвідав музей-заповідник «Коломенське» в Москві, не проходять мимо старих дерев, напис на щиті біля яких говорить: «Дуби. Найдавніші дерева Москви. Вік — 600—800 років». Діаметр наймогутнішого з них перевищує півтора метра. Хіба не смієш шапки перед московськими дубами-багатирями!

700-річний дуб росте в Білозерській Пущі.

Порівняно недавно я довідався про дуб Максима Залізняка — керівника повстання проти польської шляхти, що дістало назву Коліївщини (1768 рік). Це, мабуть, найстаріший дуб України, вік його перевищує 1000 років. Знаходиться він у сусідній Черкаській області.

Інженер відділу головна-

го конструктора заводу «Червона зірка», чудова спортсменка-орієнтувальниця Наталя Василівна Пудя допомогла мені здійснити першу зустріч з унікальним зеленим багатирем, що відбулася 11 травня 1980 року під зливом.

Росте він на південному схилі Кириківського яру, що входить до грандіозної системи Холодного яру, багатого історичними подіями ще з незапам'ятних часів, загальна довжина приривів якого становить 250 кілометрів (у них розміщено 20 сіл і 12 хуторів).

Висота дуба Максима Залізняка — 21,7 метра, а товщина стовбура — 2,75 метра. Лісовий гігант має дуже солідний вигляд. Піднімаючись над лісом, він не раз приймав на себе удари блискавки, про що красномовно свідчать слі-

ди, які на ньому лишилися. Дуб цей почав підводити свою зелену голову ще в період Київської Русі.

Він знає Богдана Хмельницького, Максима Залізняка. 1843 року «позував» Тарасові Григоровичу Шевченку.

Ще 1939 року Микола Успенський писав: Сховавши спогляд найкращі, менше пам'ятник, у хаті Зеленолистя дуб стоїть.

Він знає дощі і хуртовину, грозу, вітра та буревій. Але схвилювану людину зберіг у пам'яті своїй. Колиш отут старому дубу Мисні нашітнувал співць. Про сторону, живу і любу, Про біль розгніваних сердець.

Висе відділили далеченько Літа, коли під ним сидів Тарас Григорович Шевченко.

І все йому розповідав, Але поета молодого Не забуває ні на мить — І в ніч замріяну про нього Над Україною шумить...

Поруч дуба братаєво жителя, який поховано в хаті Будинку, котрі загинули від рук німецько-фашистських розбійників 18 червня 1943 року (82 чоловіка).

За 12 кілометрів від литовського містечка Зарасай, біля сільця Стелмуні, на узліссі лсеневого гаю росте найстаріший дуб не тільки нашої країни, а й усієї Європи. Вік його — 2000 років!

Слід відзначити, що 1811 року в Литві впад дуб-велетень Баублес. Товщина його стовбура становила 4,5 метра!

Мати мов, як і багато кіровоградців старшого покоління, це пам'ятає гігантський дуб у міському саду (нині парк Перемоги) на лівому березі Сугомілі, який не зберігся. Переказ гласить, що під цим дубом ниніш Потомкін тримав військовою раду про осаді і взятті Очакова.

Старі дуби, що досягають майже півтора метра товщини, є в Оникієвському і Чорному лісах Кіровоградщини.

У НАШОГО народу є хороша давня традиція — садити дерева, відзначаючи їх посадою знаменні дати. Найчастіше садять улюблені всіма дубки. Так, 20 років тому, через два дні після завершення полету в космічний простір Юрія Гагаріна, 14 квітня 1961 року, в Кремлі посадили на честь цієї знаменної події молодий дубок «Космос».

Не можна не згадати про дуби, посаджені видатними діячами нашої культури на хуторі Надія в Кіровоградському районі, де жив і працював відомий драматург, актор і режисер Іван Карпович Тобілевич (Карпенко-Карий).

Дуже повільно росте дуб. Той, хто посадив його, не завжди дочекається першого врожаю жолудів. Минає багато часу поки зелений багатир набере повної сили і стане красою рідного краю. Одернувши могутнє дерево як неоціненний дар від старших поколінь, ми беремо тим самим на себе священний обов'язок дбати про них і берегти їх. Наша країна, головна лісова держава світу, може по праву пишатися своїми зеленими дубами-багатирями.

М. НОЖНОВ,
член Українського товариства охорони природи.

СПОРТ

БОРІТЬБА КЛАСИЧНА

Чотири чемпіони

Три дні Будинку фізкультури заводу «Червона зірка» був у розпорядженні борців класичного стилю. Тут проходив чемпіонат Центральної ради товариства «Авангард» з класичної боротьби. В ньому взяли участь 110 атлетів з дванадцяти областей республіки.

Добре виступили наші земляки, яких до цих змагань готував заслужений тренер УРСР М. І. Романенко. Чотири з них стали чемпіонами. Це звання завоювали майстри спорту СРСР Олександр Демченко (важка атлетика), Геннадій Безпалько (важковага), Анатолій

Ленинський (друга середня вага) і кандидат у майстри спорту Олександр Алтухов (перша середня вага).

Срібним призером став майстер спорту Володимир Коржинський.

Усіх їх виключено до складу збірної колективу авангардівців республіки, що братиме участь у чемпіонаті України, який відбудеться з 5 по 8 березня в приміщенні ДЮСШ обласного спортивно-комітету (м. Кіровоград).

В. ШАБАЛІН.

На знімку: Геннадій БЕЗПАЛЬКО.
Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕНКО.

КАЛЕЙДО-
СКОП
МОЛО-
ДИХНИХ
НОВИН

ПІОНЕРСЬКІ ЛОКОМОТИВИ

Напис «Піонерія Харківщини» прикрасить кілька локомотивів, призначених для БДМУ. Їх буде виготовлено в брукху, зібраного червоногвардійською гвардією області під час ударного двомісячника, який тут завершився.

На початку десятиліття річні діти виступили ініціаторами проведення в республіці операції «Металолом

— заводам». Під час суботників і недільників вони збирають і здають цінну вторинну сировину. З неї вже зроблено три тролейбуси й автобус, що курсують тепер по вулицях міста, колону тракторів для сільських механізаторів країни. Операцію школярів очолює штаб піонерського шефства, до якого ввійшли представники дружин міських і сільських шкіл, а також педагоги і комсомольські активісти.

Тільки торік учні зібрали понад десять тисяч тонн брухту.

ОПЕРАЦІЯ «БІЛИЙ ЛЕЛЕКА»

«Літопис» веселих історій, народних казок і легенд, прислів'їв і приказок

про птахів з чорною ознакою склали юні натуралісти Прикарпаття під час курсу «Білий лелека». Протягом року школярі провели герпепне пернатого населення, занесли на спеціальні карти місяця його гніздувань, стежили за першими польотами лелечат, а воєни проводжали їх у теплі краї. Переможцями конкурсу стали юні орнітологи із середньої школи села Нової Кам'янки Нестеровського району на Львівщині. Вони удостоєні медалі «Юний учасник ВДНГ».

УСМІШКА ДИТИНСТВА

Світ добрих чарівників і соціальних барв відображено

більш як на ста малюнках, зібраних на відкритті у приміщенні Львівської обласної організації Спілки художників СРСР виставі дитячої творчості. Юні виконавці дитячої школи мистецтва яскраво і мальовничо розповіли про те, що люблять, про що мріють, познайомили глядачів зі своїми друзями. Радісною усмішкою дитинства осяяні роботи Тараса Кеня «Космонавти», «Місто», Костя Марковича «Наші ігри», «Кіт-ти».

Гармонійному розвитку літнього покоління на Львівщині приділяється велика увага. В містах і районних центрах для юних талантів відкрито більш як чотири тисячі шкіл, студій і гуртків образотворчого мистецтва, музики, хореографії. [РАТАУ].

ГОЛОВНИЙ ГЕРОЙ — СУЧАСНИК

Хвилюючу повість про революційного солдата революції Василь Губанова запропонував глядачам Львівський академічний український драматичний театр імені М. Заньковецької. Головні роль у спектаклі за п'єсою Є. Габриловича «Комуніст» виконав молодий актор Б. Федорченко.

Ця роль стала для мене нелегким, але радісним викликом на зрілість: про татку, мені здається, мріє кожен артист, — говорить Євген. — Бути мужнім у боротьбі з ворогами, самовідданим у мирній, творчій праці, ставитись до дорученої справи з справжньою

комуністичною пристрасністю вчитись мій герой, який полюбився цільнонам глядачів. Нова робота стала логічним продовженням творчої біографії недавнього випускника Київського інституту театрального мистецтва імені І. К. Карпенка-Карого. Раніше він зіграв радянського моряка Макарова в трагедії «Під золотим орликом» Я. Галанта, фронтовика Сидорова в «Праді» О. Корнійчука. За кілька років актор виконав близько ста ролей, центральних і епізодичних, у п'єсах вітчизняних і зарубіжних драматургів. Любителі кіно можуть побачити його в картині «Бід Бугу до Вісли», де він грає польського навалериста Яна Супінського, а також у фільмах «Земля. До запису», «Пастух Янка», «Людина грає на трубі».

[РАТАУ].

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммуняр» —
орган Кіровоградського
обласного комітету
ЛКСМ України.
На українському мові.

Газета
виходить
у вівторок,
четвер
і суботу.

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар відділу учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолaboratorія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.